

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

10. siječnja 2021.

[Multimedia]

Bliskost je Božji stil ophođenja s nama

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Slavimo danas Krštenje Gospodinovo. Prije nekoliko dana ostavili smo dijete Isusa koje su posjetili Mudraci; danas ga nalazimo kao odraslog na obali Jordana. Liturgija čini skok od tridesetak godina, trideset godina o kojima znamo samo jedno, a to je da su to bile godine skrivenog života, koje je Isus proveo u svojoj obitelji – neke prije, u Egiptu, kao migrant da pobjegne od Herodova progona, ostale u Nazaretu, učeći Josipov zanat – u obitelji poslušan roditeljima, učeći i radeći. Zapanjujuće je to da je Gospodin većinu vremena na zemlji proveo tako, živeći običnim, svakodnevnim životom, a da se nije isticao svojom pojavom. Držimo da je, prema evanđeljima, tri godine proveo u propovijedanju, činjenju čudesa i mnogo toga. Tri. A ostale, sve ostale, bile su godine skrovitog života u obitelji. Lijepa je to poruka za nas: otkriva nam *veličinu svakodnevnog života*, važnost koju u Božjim očima ima svaka gesta i trenutak života, pa i najjednostavniji, pa i najskriveniji.

Nakon tih trideset godina života u skrovitosti započinje Isusov javni život. Zapčinje upravo njegovim krštenjem u rijeci Jordanu. Ali Isus je Bog, zašto se Isus daje krstiti? Ivanovo se krštenje sastojalo od pokorničkog obreda, bio je znakom čovjekove želje za obraćenjem, da bude bolji, tražeći oprost za vlastite grijehe. Isusu to zasigurno nije trebalo. Ivan Krstitelj se čak pokušava usprotiviti tome, ali Isus insistira. Zašto? Zato što želi biti s grešnicima: zato ulazi među njih i izvodi istu gestu koju i oni. Čini to istim stavom koji čine ljudi, stavom onih koji, kao što se kaže u jednom liturgijskom hvalospjevu, pristupaju „gole duše i bosih nogu“. Gola duša, odnosno, ne pokrivajući ništa, takva kakva jest, grešna. To je gesta koju Isus čini i silazi u rijeku kako bi uronio u isto naše stanje. Krštenje, naime, znači upravo „uranjanje“. Prvog dana svoje službe Isus nam tako nudi svoj „programski manifest“. Kaže nam da nas On ne spašava odozgo, suverenom odlukom ili

nekim činom sile, nekim dekretom, ne: On nas spašava dolazeći nam u susret i uzimajući naše grijehe na sebe. Evo kako Bog pobjeđuje zlo svijeta: silazeći u dolinu suza, preuzimajući na sebe teret toga zla. To je također način na koji mi možemo podići druge kad padnu: ne osuđivati ih, ne zapovijedati im što im je činiti, već tako, da im budemo bliski, da trpimo zajedno s njima, dijeleći s njima Božju ljubav. Bliskost je način kojim se Bog ophodi s nama; On sâm je to rekao Mojsiju: „Jer koji je to narod tako velik da bi mu bogovi bili tako blizu kao što je Jahve, Bog naš, nama?“. Bliskost je način kojim se Bog ophodi s nama.

Nakon ove Isusove geste suosjećanja događa se nešto čudesno: nebesa se otvaraju i konačno se objavljuje Trojstvo. Duh Sveti silazi u obliku goluba (usp. *Mk 1,10*), a Otac kaže Isusu: „Ti si Sin moj, Ljubljeni“ (r. 11). Bog se očituje kad se pojavljuje milosrđe. Ne zaboravite to: Bog se očituje kad se pojavljuje milosrđe, jer je to njegovo lice. Isus postaje poslužitelj grešnikâ i biva proglašen Sinom; spušta se na nas i Duh silazi na njega. Ljubav doziva ljubav. To vrijedi također za nas: u svakoj gesti služenja, u svakom djelu milosrđa koje učinimo, Bog se očituje, Bog svraća svoj pogled na svijet. To vrijedi i za nas.

Ali, i prije nego što išta učinimo, naš je život obilježen milošću koja se spustila na nas. Spašeni smo besplatno. Spasenje je besplatno. To je Božji besplatni čin milosrđa prema nama. Sakramentalno se to čini na dan našega krštenja; ali i oni koji nisu kršteni uvijek primaju Božje milosrđe, jer Bog je tu, čeka, čeka da se otvore vrata srca. Prilazi, usuđujem se reći, miluje nas svojom milosrđem. Neka nam Majka Božja, kojoj ćemo se sada obratiti u molitvi, pomogne da čuvamo svoj *identitet*, odnosno identitet „zamilovanih milosrđem“, koje je u ishodištu vjere i života.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, od srca pozdravljam narod Sjedinjenih Američkih Država, potresen nedavnim nasilnim zauzimanjem Kongresa. Molim za smrtno stradale, petero je ljudi izgubilo život u tim dramatičnim trenucima. Želim ponoviti da je nasilje uvijek autodestruktivno. Nasiljem ništa ne dobivamo, a uvijek gubimo. Pozivam vlasti u toj zemlji i sve stanovnike da zadrže visoki osjećaj odgovornosti kako bi se smirili duhovi, potaklo nacionalno pomirenje i zaštitile demokratske vrijednosti ukorijenjene u američkom društvu. Neka Bezgrješna Djevica, zaštitnica Sjedinjenih Američkih Država, pomogne da se održi živom kultura susreta, kultura skrbi kao glavni put zajedničkog izgrađivanja općeg dobra, i to sa svima onima koji žive u toj zemlji.

A sad srdačno pozdravljam sve vas koji ste povezani putem medija. Kao što znate, zbog pandemije danas nisam mogao, po običaju, podijeliti sakrament krštenja u Sikstinskoj kapeli. Jamčim, ipak, svoje molitve za djecu koja su krštena i za njihove roditelje, kumove i kume; i proširujem je na svu djecu koja u ovom razdoblju primaju krštenje, koja primaju kršćanski identitet, koja primaju milost oproštenja i otkupljenja. Bog ih sve blagoslovio!

A sutra, draga braćo i sestre, pošto završi božićno vrijeme, liturgijom ćemo nastaviti hod kroz godinu. Ne umarajmo se tražiti u molitvi svjetlost i snagu Duha Svetoga da nam pomogne živjeti obične stvari s ljubavlju i tako ih učiniti izvanrednima. Ljubav je ta koja mijenja: čini se da su obične stvari i dalje uobičajene, ali kad se čine s ljubavlju postaju izvanredne. Ako ostanemo otvoreni, poučljivi Duhu, On svaki dan nadahnjuje naše misli i naša djela.